

ข่าวจาก brandbiznews ฉบับประจำวันที 13 เดือนมีนาคม พ.ศ.2569 หน้า มูลค่าข่าว.-

“อาจารย์หมอฉัตรชัย” มศว ชูความสำเร็จของหลักสูตร เพื่อ “เด็กพิเศษ” คว้ารางวัล “ผู้นำเทรนด์อนาคตด้านสังคม”

ปัจจุบันสถานการณ์ “เด็กพิเศษ” หรือ บุคคลผู้มีความต้องการพิเศษ (บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ พฤติกรรม หรือการเรียนรู้) ซึ่งจากข้อมูลปี 2568 โดยยูนิเซฟพบว่าเด็กออทิสติกและสมาธิสั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในไทยและระดับโลก และเป็นกลุ่มใหญ่ที่ต้องการการศึกษาพิเศษเพื่อให้

ให้พวกเขาสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุขในรูปแบบของ ‘จากบ้านสู่สังคมที่เท่าเทียม’

“อาจารย์หมอฉัตรชัย” (รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกล) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ผู้ได้รับรางวัลผู้นำเทรนด์แห่งปีระดับนานาชาติ “ผู้นำเทรนด์อนาคตด้านสังคม” เพื่อการดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษแบบบูรณาการ เพราะมีความตั้งใจที่จะพัฒนาศักยภาพเพิ่มทักษะการเรียนรู้ และขีดความสามารถพิเศษของ “เด็กพิเศษ” ให้เห็นผลได้จริง เพื่อให้พวกเขาช่วยเหลือตนเองได้โดยการริเริ่มเปิด หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ และการดูแล เพื่อการดูแลเด็กพิเศษแบบบูรณาการ

“ตอนผมเรียนแพทย์และไปใช้ทุนที่อำเภอวัฒนานคร จ.สระแก้ว ก็คิดว่าทำไมเราตรวจคนไข้แล้วส่วนใหญ่เจอแต่โรคเดิมๆ เช่น ความดัน เบาหวานเพราะคุมน้ำตาลไม่ได้ ซึ่งถ้าเรามีเวลามากพอก็จะคุยวิธีการดูแลปฏิบัติตัวให้กับคนไข้ได้เป็นรายๆ แต่เพราะมีคนไข้วันละร้อยๆ คนต่อวัน เราเลยมีเวลาคูยกับคนไข้น้อยมาก ซึ่งทุกวันนี้ถ้าผมมีลงตรวจคนไข้ที่คลินิก มศว ก็พยายามซักคนไข้นานหน่อยเพื่อเน้นเรื่องการดูแลตัวเอง จะได้ไม่ต้องพึ่งยา

หรือมาหาหมอโดยไม่จำเป็น มาคิดว่าเราน่าจะช่วยเหลือคนได้มากกว่านี้ เลยตัดสินใจเรียนแพทย์ในสาขาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม เป็นวิชาการแพทย์เชิงป้องกัน สุขภาพชุมชนและระบาดวิทยา เพื่อให้แพทย์มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสุขภาพในระดับประชากร ชุมชนและการป้องกันโรคมกกว่าการรักษาเพียงอย่างเดียว ซึ่งตอนนั้นก็ไม่น่าจะมีหมอคนไหนอยากเรียนสักเท่าไร คือผมคิดว่าถ้าเราช่วยสังคมได้มันจะเกิด impact ได้มากกว่าการดูแลคนไข้เป็นรายๆ ไปนั่นแหละ ที่สุดก็ได้ทุนไปเรียนที่ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคมที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 ปี และไปสอบเพิ่มเป็นผู้เชี่ยวชาญสุขภาพจิตชุมชน สาขาระบาดวิทยา ตอนนั้นก็ควมงานเรื่องการดูแลสุขภาพจะชุมชนอยู่แล้วและเมื่อปี 2561 ได้มาเป็นผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย มศว ก็เลยอยากจะทำหลักสูตรที่ตอบโจทย์ว่ามหาวิทยาลัยเราได้ผลิตคนที่มีคุณภาพสู่สังคมจริงๆ เป็นคนที่มีคุณค่าก็มั่นใจว่าหลักสูตรนี้จะช่วยบุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้โดยคนที่ผู้ที่มาเรียนซึ่งส่วนใหญ่เป็น พ่อแม่ครู ผู้ปกครองหรือคนที่ต้องดูแลเด็กพิเศษหรือบุคคลผู้ที่มีความต้องการพิเศษจะนำไปใช้ได้เห็นผลจริง ผมก็ได้พบกับ**รองศาสตราจารย์ ดร.ดาริณี ศักดิ์ศิริผล** อาจารย์ มศว ของเรา ซึ่ง ‘อาจารย์หนู’ เองท่านมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักว่าท่านเชี่ยวชาญและทำเรื่องการดูแลเด็กพิเศษจริงจั้งถึงทุกวันนี้ จริงๆ ท่านอยากทำหลักสูตรระยะสั้นแบบ Short Course ตอนหลังก็มี

อบรมออนไลน์ให้กลุ่มผู้ดูแลเด็กพิเศษด้วย มีกิจกรรม และงานวิจัยเพื่อฝึกพัฒนาการของเด็กพิเศษ การให้ คำปรึกษา

อีกทั้งมี **ท่านอาจารย์ศรียา นิยมธรรม** ซึ่งท่าน เป็นคนไข้ผมด้วย ท่านก็เป็นคนบุกเบิกคนแรกๆ ที่ทำ เรื่องเด็กพิเศษ (ปัจจุบันท่านอาจารย์ศรียา เป็น ประธานมูลนิธิเพื่อการศึกษาพิเศษในพระราชูปถัมภ์ฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี)

ท่านบอกว่า มศว เรามีชื่อเสียงมากเรื่องเด็ก พิเศษมาโดยตลอด ผมเองก็มีเครือข่ายคนในกลุ่ม วิชาชีพที่เกี่ยวข้องอยู่พอสมควรซึ่งทุกคนก็เต็มใจมา ช่วยกันทำงานช่วยเด็กพิเศษ ผมเลยอยากทำให้ หลักสูตรประกาศนียบัตรการศึกษาพิเศษและการ ดูแล เกิดผลได้จริงโดยใช้แบบบูรณาการศาสตร์ วิชาชีพเข้ามาด้วยกัน คือเราผลิตผู้ที่จะไปดูแลเด็ก พิเศษโดยเฉพาะ ส่วนใหญ่เป็น ครู ผู้บริหาร บุคลากร ทางวิชาชีพนักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด พยาบาล รวมไปถึงผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเป็นเด็ก พิเศษ เขาก็มาเรียนหลักสูตรนี้เพื่อจะไปดูแลเด็กของ เขา เราเปิดมาเป็นรุ่นที่ 7 แล้วปีนี้ ที่จบไปแล้วมี 281 คน ถ้านับรุ่นนี้ด้วยก็มีทั้งหมด 371 คน ซึ่งผมอยาก เห็นว่าเราลูกศิษย์หลักสูตรนี้กระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ เขาเหล่านั้นจะไปช่วยกันฟื้นฟู เยียวยา เพิ่มศักยภาพ ให้กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้อีกทางหนึ่ง เป็นการลดภาระสังคม นี่เป็นความตั้งใจของผมคือ อยากให้เป็นหลักสูตรที่คนนำไปใช้ได้จริงๆ ดูแลเด็ก พิเศษนั้นได้จริงๆ

ตัวหลักสูตรก็จะเป็นนวัตกรรม คือการใช้ศาสตร์ หลายศาสตร์มาบูรณาการ โดยใช้เรื่องการศึกษา บูรณาการจากการที่เรามีเครือข่ายวิชาชีพต่างๆ มาร่วมกันสอนให้ความรู้ อย่างเมื่อศุภร์เสาร์อาทิตย์ที่ ผ่านมา ก็ใช้ศิลปะบำบัดและดนตรีบำบัดเข้ามาช่วย มี นักจิตวิทยา มาช่วย ล่าสุดผมเองก็ไปนิเทศผู้เรียน หลักสูตรนี้ที่ภูเก็ต ก็ไปช่วยเขาขยายโอกาสเพิ่มช่อง

ทางการสร้างเสริมรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฝีมือของเด็กพิเศษมีรายได้เข้ามูลนิธิหลักหลายพันบาท หรืออย่างการที่เรานำหลักสูตรนี้ไปบูรณาการองค์ความรู้เรื่องการดูแลเด็กพิเศษให้กับครูของโรงเรียนโดยรอบ มศว ประสานมิตร รวม 6 โรงเรียน ในลักษณะของการทำงานเชิงรุกคือเราเข้าไปช่วยคัดกรองให้โรงเรียน / ครู รู้ว่านี่คือเด็กพิเศษไม่ใช่เด็กโง่หรือเด็กมีพฤติกรรมกร้าวร้าว *คัดกรองเพื่อรู้ให้ไว* จะได้เยียวยาได้เร็ว เขาก็จะดีขึ้นเร็ว พบได้ประมาณพันกว่าคนแต่เราช่วยไม่ได้หมด

ผมเลยทำโมเดล ‘พ่อ แม่ หมอ ครู’ สำหรับคลินิกวันเสาร์อาทิตย์ที่ ชั้น 6 บัณฑิตวิทยาลัย มศว ทำลักษณะของคลินิกสุขภาพเพื่อพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อจะได้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข คลินิกที่นี่เป็นการบริการวิชาการสู่สังคม ให้พ่อแม่มีส่วนร่วมด้วย เช่น อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ พูดไม่ชัด จะมีเทคนิคการสอนอย่างไร เราจะสอนให้แล้วครูต้องกลับไปปฏิบัติหลังจากนั้นผมก็ไปดู คอร์สหนึ่งก็ 10 ครั้งต่อเด็ก 1 คน

หรืออย่างการที่เราช่วยหาตลาดให้ผลงานของเด็กพิเศษได้จำหน่ายหรือปล่อยของที่ตอนนี้เรานำร่องตลาดนัด มศว เพราะในหลักสูตรนี้มีวิชาฝึกอาชีพ ซึ่งเมื่อเราพัฒนาเพิ่มทักษะเด็กมาได้ในระดับหนึ่งเขาจะสามารถพึ่งตนเอง มีรายได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระได้ แต่ไม่ใช่ให้คนซื้อ ซื้อเพราะสงสารเขา เราจะส่งเสริมเขา ช่วยแม้กระทั่งการขายของออนไลน์ที่มีเรื่องเล่าของสินค้าด้วย จนเขาได้รับออเดอร์อย่างเคสของเด็กดาวนซินโดรมที่ได้อ่านผลิตสายประเป่าให้กับแบรนด์ **Good Goods** ซึ่งร้านนี้มีหลายสาขาของเซ็นทรัล เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม *สินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่น รายได้กลับคืนสู่ชุมชน* อย่างน้อยเราได้มีส่วนช่วยส่งเสริมหรือค้นหาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเขาได้นำออกมาแล้วช่วยให้เขามีรายได้พึ่งตนเองได้ ขยายโอกาสให้เขา ไม่เป็นภาระแก่สังคม

ผมและเครือข่ายสหวิชาชีพและทุกคนทุกภาคส่วนช่วยกัน คัดกรอง ฝึกพัฒนาการเด็กพิเศษมา 9 ปีแล้ว ก็เป็นความลงตัวหลายอย่าง เจอทั้งที่คนอยากทำ เราอยากทำ เรามีเครือข่ายสหวิชาชีพ มีนโยบายมหาวิทยาลัยเพื่อสังคม มีองค์ความรู้ มีคนที่ทำเรื่องเด็กพิเศษเป็นผู้เชี่ยวชาญทำมานาน ก็ได้ผลและขยายต่อ แม้วันหนึ่งผมจะหมดวาระผู้บริหารแล้วแต่ก็ยังเป็นที่เลี้ยง เป็นโค้ชซึ่ง ให้ได้และออกไปมีเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ แต่ตอนนี้ก็อาจจะพูดได้ว่ายังไม่มีมหาวิทยาลัยใดที่ทำเรื่องเด็กพิเศษจริงจังเท่า มศว แบบบูรณาการ คือเอาทั้งวิชาชีพและวิชาการมา

รวมกัน ระบบการศึกษา ระบบสาธารณสุขและระบบพัฒนาสังคมมารวมกัน มศว เรายังเป็นผู้นำเรื่องเด็กพิเศษอย่างเห็นผลได้จากการมีหลักสูตรนี้และในทางปฏิบัติด้วยจริง ผมอยากให้เข้าใจตรงกันว่าเด็กพิเศษมีศักยภาพ เช่นเด็กออทิสติกที่เขาจะมี Talent ที่เข้าข่ายความอัจฉริยะหรือ Genius เพียงแต่เราต้องหาให้เจอและสนับสนุนส่งเสริมเขา หรืออย่างเด็กดาวนซินโดรมที่เคยมาร่วมงานวันสถาปนาของบัณฑิตวิทยาลัยมาโชว์ตีพิมพ์แบบไม่มีโน้ต นั่นก็เป็นความสามารถพิเศษ”

จากความมุ่งมั่นตั้งใจของอาจารย์หมอฉัตรชัยในวันนั้นและพลังของเครือข่ายสหวิชาชีพลูกศิษย์ลูกหาตลอดจนครูผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลเด็กพิเศษ ส่งผลให้การทำงานเพื่อช่วยเหลือเด็กพิเศษผลิตดอกออกผลสู่รางวัลทรงคุณค่าความสำเร็จและความภูมิใจ รางวัล “ผู้นำเทรนด์อนาคตด้านสังคม” The Leader Award Leader for Social 2026 เพื่อการดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษแบบบูรณาการ จากเวที Future Trends Awards 2026 “รางวัลนี้เป็นของทุกคนและลูกศิษย์ที่มาช่วย

และจบไปทำงาน ช่วยให้คำปรึกษาพ่อแม่ผู้ปกครอง บุพรมออกไปจนเห็นผล ช่วยคัดกรองเด็กพิเศษเพื่อช่วยลดภาระสังคมและนโยบายของมหาวิทยาลัยว่าเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ รางวัลนี้เป็นตัวสะท้อนว่าในสังคมเรามีพื้นที่ให้กับเด็กพิเศษและเขาได้รับการยอมรับในสังคมอย่างเท่าเทียม”

รางวัลนี้เป็นต้นแบบของบุคคลในฐานะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และมุ่งมั่นผลักดันการพัฒนา “การศึกษาพิเศษและการดูแล” เช่น “อาจารย์หมอฉัตรชัย” มศว ผู้ที่มีส่วนสร้างรากฐานทางสังคมที่เข้มแข็งและเท่าเทียม ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในสังคมอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งช่วยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบรรลุวิสัยทัศน์ในการเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ เพื่อสังคม” (Learning University for Society) รางวัลนี้จึงสะท้อนว่า อนาคตของธุรกิจและสังคมไทย กำลังถูกกำหนดโดยองค์กรและผู้นำที่ไม่ได้รอให้ความเปลี่ยนแปลงมาถึง แต่ลุกขึ้นมาสร้างมันด้วยตัวเอง